

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба кори диссертационии Ҳошим Иброгимов дар мавзӯи «Методикаи ташаккули салоҳияти хонандагон дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ тавассути ҳалли масъалаҳои химиявӣ» барои дарёфти унвони номзоди илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.02-Назария ва методикаи таълим ва тарбия (химия).

Самтгирӣ ба татбиқи ин муносибати салоҳиятҳои хонандагон бо воситаҳои ҳалли масъалаҳои химиявӣ дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ дар «Стратегияи миллии рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон дар давраи то соли 2030 ва «Стратегияи миллии рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон дар давраи то соли 2020» инъикос ёфтааст. Дар ҳуҷҷатҳои мазкур талабот ба низомии таҳсилот оид ба рушди ҳамин сифат дар хонандагон муайян карда шудааст. Муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ, мувофиқи Концепсия, бояд низомии нави донишу маҳорат, малакаҳои универсалӣ, таҷрибаи фаъолияти мустақилона ва масъулияти шахсии хонандагон, яъне салоҳиятҳои меҳварии (калидии) муосирро ташаккул диҳад. Ин нуқта ба таҳсилоти касбӣ низ дахл дорад.

Дар ибтидо салоҳиятҳоро ба донишу маҳоратҳои махсусу касбӣ муқобил мегузоштанд. Ба ибораи дигар, онҳоро чун ташкилаҳо ё ҷузъҳои мустақилу универсалии фаъолияти дилхоҳи касбии муваффақона баррасӣ мекарданд. Ҳамин тавр, масъалаи салоҳиятҳо ба соҳаи таҳсилот интиқол ёфт ва бо мурури замон дар он ҷои пешбарро ишғол кард.

Салоҳият барои хонанда – образи ояндаи ӯ, аломат ё нишона барои азхуд кардан ба ҳисоб меравал. Вале дар давраи таълим дар ӯ ин ё он ҷузъҳои салоҳиятҳои «калонсолон» ташаккул меёбад ва барои он ки на танҳо ба оянда омода гардад, балки дар ҳозира зиндагӣ низ кунад, ӯ ин салоҳиятҳоро аз нуқтаи назари таҳсилотӣ аз худ мекунад.

Дар боби якуми зербоби якуми диссертатсия оид ба салоҳиятҳои барои хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ муаллифи диссертатсия

овардааст, ки муаллим бояд салоҳиятҳои арзишию маъноӣ, салоҳиятҳои умумифарҳангӣ, салоҳиятҳои таълимию маърифатӣ, салоҳиятҳои иттилоотӣ, салоҳиятҳои коммуникативӣ, салоҳиятҳои иҷтимоию меҳнатӣ хонандагонро дар дасрҳо инкишоф диҳад.

Ҳамин тавр, он нуктаро бояд қайд кард, ки ҳам ҳуди ҷамъият ва ҳам фарди мушаххас ба он манфиатдоранд, ки ҳар як инсон хангоми ҳалли масъалаҳои муайян дорои босалоҳиятии ҳадди аксар бошад. Дар ин маврид метавон тасдиқ кард, ки ҷамъият ба ҳадди аксар самарабахшу ҳадафманд меҳнат мекунад. Барои ба тарафи беҳбуд тағйир додани олам корро аз худ шурӯъ намудан кифоя аст. Зимнан на танҳо дар бобати беҳтар намудани малакаҳо, балки оид ба такмили фарҳанг, муносибатҳо низ кор кардан мумкин аст. Ба сифати нуктаи оғоз метавонем симои зоҳирии худро гирем. Баъд ба ҳавлӣ ё хонаи худ аҳамият додан лозим аст, ки он тозаю озода бошад. Агар инсон қадри ҳудашро донад, ӯ ба муҳити зист, ба одамон, ба коре, ки иҷро мекунад, бо диққаттар муносибат менамояд.

Дар боби якуми зербоби дуюм муаллиф дар мавзӯи «Салоҳиятҳои калидӣ ва салоҳиятҳои фаннӣ дар сохтори курси химияи мактабӣ» қайд мекунад, ки дар шароити рушди муносири ҷамъият чунин сифатҳо, аз қабili мутаҳаррикӣ, қатъият, масъулиятшиносӣ, қобилияти азхуд кардану татбиқ намудани дониш дар вазъиятҳои ношинос, қобилияти муошират карда тавоништан бо дигар одамон хеле муҳим ба шумор мераванд. Натиҷаи асосии фаъолияти муассисаи таҳсилотӣ на низоми донишу маҳорат ва малака, балки қобилияти дар вазъияти мушаххаси ҳаётӣ амал карда тавоништани инсон бояд бошад.

Дар иртибот бо таҳсилоти муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ таҳти истилоҳи салоҳиятҳои калидӣ омодагии хонандагон ба фаъолияти мустақилона дар вазъияти номуайянӣ зимни ҳалли масоили барои онҳо муҳим фаҳмида мешавад. Ғояи пешбари курси химияи умумӣ дар муассисаҳои таҳсилоти умумӣ ягонагии химияи органикӣ ва ғайриорганикӣ дар асоси умумияти мафҳумҳо, қонунҳо ва назарияҳои онҳо, ҳамчунин дар

асоси муносибатҳои умумӣ ба таснифоти модда ва қонуниятҳои гузариши реаксияҳои химиявӣ байни онҳо ба ҳисоб меравад.

Муҳимтарини салоҳиятҳои калидӣ инҳоянд: Салоҳиятҳои калидӣ воситаҳои мухталифи универсалии менталӣ, олоти (тарзҳо, методҳо, усулҳо) аз ҷониби инсон ба даст овардани мақсадҳои (натиҷаҳои) барои ӯ муҳим ба ҳисоб меравад; Ҳар як узви ҷомеа бояд то ин ё он дараҷа салоҳиятҳои калидиро азхуд кунад; Салоҳиятҳои калидӣ ба инсон танҳо имкони ба даст овардани натиҷаҳо дар вазъиятҳои бахшнок (проблемавӣ)-и номуайян медиҳанд. Онҳо имкон медиҳанд инсон мустақилона ва дар ҳамкорӣ бо дигарон масъалаҳо ҳал кунад, яъне аз ӯҳдаи рафъи вазъиятҳо барояд, ки барои ҳалли онҳо маҷмӯи комили воситаҳои озмуда ҳеҷ вақт вуҷуд надорад; Муайян кардани интихоб намудани салоҳиятҳои калидӣ аз ҷониби истеъмолгарони натиҷаҳои таҳсилоти дар асоси таҳқиқоти сотсиологӣ ва муҳокимаи ҷамъиятӣ амалӣ гардонидани мешавад ва аз он вобаста аст, ки дар ҳамин ҷамъият кадом қобилияту сифатҳои инсон арзишманд мебошанд.

Дар зербоби сеюми боби якум мавзӯи «Ғояҳои асосии муносибати босалоҳият дар таълими химияи муассисаҳои таҳсилоти умумӣ ва амалигардонидани он аз тарафи омӯзгор» чунин омадааст: «Муносибати босалоҳият пурзӯр намудани хусусияти амалии тамоми таҳсилоти муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ (аз ҷумла таҳсили фанни) мебошад. Ин самт аз суолҳои одӣ дар бораи он, ки кадом натиҷаҳои таҳсилоти мактабро хонанда метавонад берун аз муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ истифода барад, пайдо шудааст. Ғояи асосии ин самт дар он аст, ки барои таъмин кардан «самаранокии фосилавӣ» -и таҳсилоти мактабӣ ҳамаи он чизе, ки мавриди омӯзиш қарор мегирад, бояд ба раванди истеъмолу истифода дохил карда шавад. Ин махсусан ба донишҳои назариявӣ дахл дорад, ки бояд аз ҳолати андӯхтаҳои беҳуда баромада, ба воситаи амалии шарҳи ҳодисаҳо ва ҳалли вазъияту масоили амалӣ табдил ёбанд.

Дар боби дуюми диссертатсия муаллиф оид ба “Муносибати босалоҳият ба ҳалли масъалаҳои химиявӣ: аҳамият ва таснифоти онҳо” чунин

қайд мекунад: Масъалаҳои химиявӣ супоришҳои маърифатӣ бо вазъияти суолӣ мебошанд, ки дар худ шартҳо, вобастагиҳои функционалӣ ва талаби ҷавобро дар бар мегирад. Аз рӯи таъиноти дидактикӣ масъалаҳо воситаи истифодаи интегративии донишу маҳорат, муқаррар намудани томияти байни мушаххасоти миқдорию сифатии забони химиявӣ мебошад. Раванди ҳалли масъалаҳои химиявӣ бояд шавқовар бошад ва ба инсон қаноат ато кунад, чи тавре ки одам аз ҳалли кроссворд ҳаловату қаноат ҳосил менамояд.

Ба раванди таълим дохил кардани масъалаҳо имкон медиҳад мустақилияту фаъолнокии хонандагон таъмин карда, дар хонанда донишу маҳорати мустаҳкам ташаккул дода, робитаи таълим бо ҳаёт амалӣ гардонида шавад. Он ҳамчунин ба касбинтиҳобкунии хонандагон мусоидат мекунад.

Ҳалли масъалаҳои химиявӣ паҳлӯи муҳимми азҳудкунии донишҳо дар бораи асосҳои илми химия мебошад. Ба раванди таълим ворид сохтани масъалаҳо имкон медиҳад принципҳои зерини дидактикии таълим амалӣ гардонида шавад: 1) таъмини мустақилият ва фаъолнокии хонандагон; 2) ноил гардидан ба мустаҳкамии донишу маҳоратҳо; 3) амалӣ гардонидани робитаи таълим бо ҳаёт; 4) амалӣ гардонидани таълими политехникии химия, касбинтиҳобкунӣ. Ҳалли масъала ба касби маҳорату малакаҳои амалии хонандагон (ичро кардани ҳисобу китоб ва таҷрибаҳо) мусоидат мекунад. Масъалаҳо воситаи муҳимми инкишофи тафаккури хонандагон мебошанд.

Дар боби дуюми зербоби ду муаллиф дар мавзӯи «Шаклҳои ташкили таълим ва методикаи ҳалли масъалаи химиявӣ» овардааст, ки: Нақши таҳсилоти масъалаҳо дар он аст, ки масъалаҳои ҳисобӣ дар назди хонандагон ҷанбаи миқдории химияро чун илми дақиқ кушода медиҳад. Бо ёрии масъалаҳо алоқаи назария бо амалия амалӣ мегардад, дар раванди ҳалли масъалаҳо мафҳумҳои химиявӣ дар бораи моддаҳо ва равандҳо таҳким ва тақмил меёбанд. Дар асоси ҳалли масъалаҳо, махсусан масъалаҳои сифатӣ таҳсилоти муаммоиро ташкил кардан осон аст. Дар хотир нигоҳ доштан лозим аст, ки ҳалли масъалаҳои химиявӣ ба сари худ мақсад маҳсуб намешавад, он воситаи таълим аст, ки ба азҳудкунии устувори донишҳо

мусоидат мекунад. Бо вучуди муҳимияти масъалаҳои алоҳида самаран раванди томи таҳсилоти тавассути теъдоди умумии масъалаҳо оид ба ҳар мавзӯ, ки бояд низомиро ташкил кунад, таъмин карда мешавад.

Ҳамин тариқ, элементи калидии таъминоти захиравии раванди таълим низоми масъалаҳо мебошад. Низоми ҳалли масъалаҳои химиявӣ бояд масъалаҳои сифатӣ ва ҳисобиро дарбар гирад, ки шифохӣ, хаттӣ ва эксперименталӣ ҳал карда мешаванд. Омӯзгор низоми худро дар асоси дақиқ ба нақша гирифтани дарс ва вазифаҳои хонагӣ ба вучуд меорад.

Ҳамаи методҳои ҳалли масъалаҳоро шартан ба ду гурӯҳ ҷудо кардан мумкин аст: методи наздикшавии пайдарпай ва методи системавӣ (мунтазамӣ). Вале новобаста аз ин дар ҳалли масъалаи дилхоҳ ҷаҳор марҳилаи асосиро ҷудо мекунанд. Ягонагии ҷанбаҳои сифатӣ ва миқдории равандҳои химиявӣ асоси методологии ҳалли масъалаи дилхоҳи ҳисобӣ оид ба химия мебошад. Дар пайдарпайии амалҳои хонанда зимни ҳалли масъалаҳои химиявӣ нишон дода шудааст. Он марҳилаҳои ҳалро низ дарбар мегирад. Онҳо пайдарпай, яке баъд аз дигар фаро мерасанд ва набудан ё иҷрои нодурусти ҷузъи дилхоҳ ба натиҷаи нодуруст оварда мерасонад.

Амалияи таълими химия нишон медиҳад, ки методикаи таълими химия, ки омӯзгорон дар ҳамаи синфҳо - аз 8 то 11 истифода мебаранд, тақрибан як аст. Омӯзгор аввал масъаларо дар тахта ҳал мекунад ё ҳалли тайёри онро бо ёрии тахтаи электронӣ намоиш медиҳад. Маъмулан омӯзгор ба хонандагон пайдарпайии зерини амалҳоро, ки зимни ҳалли масъалаҳои химиявии дилхоҳ иҷро мешаванд, тавсия медиҳад: 1. Шартҳои масъаларо хонед; 2. Шартҳоро нависед; 3. Нақшаи ҳалли онро тартиб диҳед; 4. Ҳалро дар намуди умумӣ иҷро кунед; 5. Ҳисобкуниро (ҳисобкардро) ба ҷо оред; 6. Ҳалли вазифаро тафтиш кунед; 7. Ҷавобро нависед.

Дар боби «Натиҷаҳои корҳои таҷрибавӣ – озмоишӣ ва методикаи ташаккули салоҳияти хонандагон дар ҳалли масъалаҳои химиявӣ» зимни таҳқиқоти таҷрибавию озмоишӣ дар муддати солҳои хониши 2016-2019 ҳамагӣ 696 нафар иштирок намуд, аз ҷумла 341 нафар дар гурӯҳи озмоишӣ

ташкилоти ҷамъиятии МИМ «Ворисони Сино» ва 355 нафар дар гурӯҳи назоратии синфҳои хатмкунандаи МТМУ шаҳри Гулистон; МТМУ ноҳияи Конибодом; МТМУ ноҳияи Ашт иштирок карданд.

Раванди таълими химия ҳам дар гурӯҳҳои озмоишӣ ва ҳам назоратӣ аз рӯи барномаи корӣ ба роҳ монда шуд. Дар натиҷаи озмоиш имкониятҳои дастури ҳалли масъалаҳо оид ба химия барои таълими ҳалли масъалаҳо дар раванди таҳсилот ҳам дар дарсҳо ва ҳам дар кори берун аз дарс ва берун аз синф, ҳамчунин ҳангоми вазифаҳои хонагиро тайёр кардани хонандагон ва тайёрии онҳо ба дарсу имтиҳонҳо муайян карда шуданд. Дар рафти озмоиш мо ният доштем фарзияи ибтидоиро дар бораи он ки истифодаи худомӯз ҳангоми ҳалли масъалаҳо оид ба химия азхудкунии маводи мавриди омӯзишро осон месозад, ба ташаккули маҳоратҳо ва таҳкими малакаҳои иҷроии масъалаҳои гуногунтип, шаклгирии тафаккури химиявии хонандагон мусоидат мекунад ва ба туфайли ҳамаи ин фаъолияти зехнии онҳоро пурзӯр менамояд ва пойдории азхудкунии дониш ва сифати онро зиёд мекунад, собит созем.

Барои таълими ҳалли масъалаҳо дастур ба истифодабарандагони алоҳида паҳн карда шуд. Вазифаи асосии ин марҳила муайян кардани муносибати хонандагону омӯзгорон ба кор бо дастур буд. Пешниҳоди таклифҳои онҳо гирд овардаю мавриди таҳлил қарор дода, тавсияҳои онҳо дар тақмили сохтори дастур ба эътибор гирифта шуданд. Бо ин роҳ дастур ба истифодабарандагони гуногун мутобиқ карда шуд, он тақмил ёфт, имкониятҳои функционалии он муайян гардиданд, низоми таъсири мутақобилаи дастуру истифодабарандагон аз коркард гузашт, муносибатҳои методӣ оид ба татбиқи он ташаккул ёфтанд. Ҳамзамон таҳлили адабиёти таълимӣ, методӣ ва илмӣ оид ба мавзӯи таҳқиқ идома ёфт. Дар натиҷаи кори ба анҷомрасонида фарзияю таҳминҳои пештар баён гардида тасдиқи худро ёфтанд ва баъзе қонуниятмандиро муайян шуданд.

Ҳамин тариқ, муаллиф муайян кардааст, ки таълим бо ёрии технологияи мазкур мароки аксарияти истифодабарандагонро бедор мекунад,

ба онҳо бо дастур кор кардан маъкул аст. Баъзе элементҳои ҳавасмандӣ, ки ба кор бо дастур хос аст, мароқи хонандагонро бедор месозад ва ба нағз азхуд кардани донишҳои мусоидат мекунад, ки дар шароити дигар онҳо диққату мароқи хонандагон ба худ ҷалб наменамоянд. Ҳамин чиз боиси ангишти идома додани кор мегардад. Маъмулан, як супоришро иҷро карда, хонанда қаноатмандӣ эҳсос мекунад ва бо майли тамом ба ҳалли масъалаи дигар мепардозад. Аз кор бо дастур дур кардани ӯ ба осонӣ муяссар намешавад.

Таъсири тестҳои оид ба химия ба сифати дониш. Дар давоми солҳои таҳсили 2016-2017, 2017-2018, 2018-2019 таҷриба оид ба татбиқи тестҳои аз химия, ки дар ҳаммуаллифӣ бо унвонҷӯ таҳия шудаанд, дар раванди таълими муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ идома ёфт. Дар тавзеҳоти дастураламалӣ тестӣ чунин талабот пешниҳод гардидааст (Замимаи 4).

Дар синфҳои озмоишӣ омӯзиши ҳалли масъалаҳо оид ба химия бо ёрии методикаи нави «омӯзиши занҷир» идома ёфт.

Хонандагонро дар рафти таълим вобаста ба савияи дониш, ки пас аз 2 моҳи (сентябр ва октябр) донишандӯзӣ ҳосил шудааст, ба се зергурӯҳ ҷудо мекунам.

Байни хонандагоне, ки роҳи ҳалли масъаларо пурра азхуд карданд (зергурӯҳи 1), омӯзиши мутақобила сурат мегирад. Ба зергурӯҳи 2 хонандагоне дохил мешаванд, ки 80 фоизи масъалаҳоро ҳал кардаанд. Хонандагони зергурӯҳи 1 ба хонандагони зергурӯҳи 2 дар ҳалли мушкилоти масъала кӯмак мерасонанд. Ба тӯфайли ин малака ва маҳорати ҳал намудани масъала тақмил меёбад ва хонандагони зергурӯҳи 2 низ роҳҳои ҳалли масъаларо ёд мегиранд.

Ба зергурӯҳи 3 хонандагоне дохил мешаванд, ки 60% масъаларо ҳал кардаанд. Муаллим ба хонандагони зергурӯҳи 2 супориш медиҳад, ки бо хонандагони зергурӯҳи 3 то пурра азхуд намудани роҳи ҳалли масъала ҳамкорӣ намоянд. Вазифаи зергурӯҳи 2 вақте ба охир мерасад, ки хонандагони зергурӯҳи 3 аз ӯҳдаи мустақилона ҳал кардани масъалаи мазкур бароянд.

Дар асоси натиҷаҳои ба дастмада диссертант ба хулоса омадааст, ки дониш, маҳорат ва малака, ки хонандагон бо ёрии ин методика зимни таълими ҳалли масъалаҳо ба даст овардаанд, аз устуворияти кофӣ бархурдор аст, зеро хонандагон онҳоро баъди гузашти вақти зиёд низ истифода мебаранд.

Натиҷаҳои асосии илмие, ки диссертант дар рафти таҳқиқот ба даст овардааст: Дар раванди ҳалли масъалаҳо истифодаи салоҳиятҳои калидӣ, мафҳумҳои химиявӣ дар бораи моддаю равандҳо аниқ мешаванд ва таҳким меёбанд, дар истифодаи дониши мавҷуда зиракӣ ва фаросат пайдо мешавад. Хонандаҳоро ба тақрор кардани донишҳои андӯхта, амиқ кардану идрок намудани онҳо водор сохта, масъалаҳои химиявӣ ба ташаккули низоми тасаввуроти мушаххас мусоидат мекунанд, ки он барои идроки бошууронаи маводи оянда зарур аст. Ҳалли масъалаҳо ҳамчун методи муҳимми таълим боқӣ монда, омили пешбари ташаккули маҳорату малакаҳо ва инкишофи шахсияти хонанда мегардад.

Методикаи нави «занҷир» барои таълими ҳалли масъалаҳо ба методикаи анъанавии таълим на танҳо ихтилоф надорад, балки бо он хуб интегратсия мешавад. Тавсияҳои амалӣ оид ба татбиқи тестҳо оид ба химия барои таълими ҳалли масъалаҳои химиявӣ интегратсияи онро ба раванди таълим осон месозад.

Ҳамин тариқ, боиси зикр аст, ки шумораи корҳои илмии диссертант вобаста ба мавзӯи диссертатсия 23 ададро ташкил медиҳад, ки 3 адади он дар маҷаллаи тақризшавандаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Вазорати маориф аз нашр бароварда шудааст. Инчунин 23 мақолаҳои илмӣ, дастурҳои таълимӣ, китобҳои дарсӣ вобаста ба мавзӯ дар нашрияҳои маводҳои конфронсҳои ҷумҳуриявӣ инъикос гардидааст.

Дастовардҳои натиҷаи таҳқиқот дар омӯзиш ва ташаккули тайёрии хонандагон ба тартиб додани шарт ва методҳои ҳалли масъала ҳамчун манбаи зарурӣ ба ҳисоб рафта, хулосаву натиҷаҳои соҳибшудаи диссертант

дар омӯзиши масъалаҳои гуногуни педагогӣ ба сифати сарчашмаи илмӣ истифода бурдан мумкин аст.

Автореферат ва мақолаҳои ба нашр расонидаи диссертант мазмуни диссертатсияро ба пуррагӣ инъикос менамояд.

Хулоса, он матлаб ва нуқтаҳои асосие, ки барои дифоъ пешниҳод мегарданд, дар диссертатсия ба таври пурра, батафсил инъикос ёфта, диссертатсия таҳқиқоти ба анҷомрасида ба ҳисоб меравад.

Муваффақиятҳои диссертатсия зиёд ба чашм мерасад, лекин бар замми ин муваффақиятҳо баъзе аз камбудихо низ ба чашм намудор мегарданд, дар поён ишора карда мешавад:

1. Дар диссертатсия ғалатҳои китобат ва имло ба назар мерасанд, ки албатта сабаби техникӣ дорад, ки бояд ислоҳ карда шавад.

2. Хуб мешуд, ки диссертант доираи пойгоҳии таҳқиқотии худро васеътар менамуд.

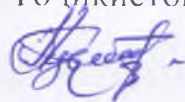
3. Хуб мешуд, ки методикаи занҷир, ки аз тарафи диссертант таҳия шудааст, дар тамоми муассисаҳои таълимии миёна дар доираи фанҳои дақиқ истифода карда шавад.

Бо вучуди камбудихои зикршуда, ки ҳамаи онҳо ҷузъӣ буда, ба арзиши илмии диссертатсия ягон монеа эҷод намекунад.

Чанд сухан оид ба фишурдаи диссертатсия оварда мешавад. Фишурдаи диссертатсия дар маҷмӯъ ба аслияти худ пурра мувофиқат мекунад ва он хулосаҳое, ки бо забонҳои тоҷикиву русӣ ва англисӣ оварда шудаанд, ба таври мухтасар бозгӯи диссертатсия аст.

Ҷоиз ба қайд аст, ки диссертатсияи Ҳошим Ибрагимов таҳти унвони «Методикаи ташаккули салоҳияти хонандагон дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣтавассути ҳалли масъалаҳои химиявӣ» ба ҳамаи талаботҳои Комиссияи олии Аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ буда, муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.02-Назария ва методикаи таълим ва тарбия (химия) арзанда ҳисобида мешавад.

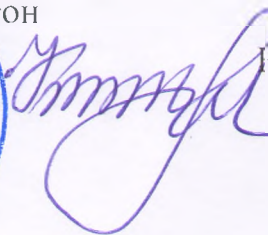
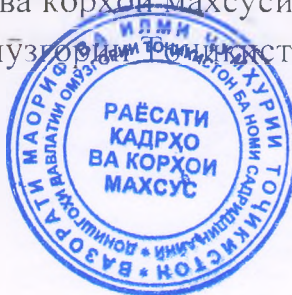
Муқарризи расмӣ, доктори илмҳои педагогӣ,
профессори кафедраи методикаи таълими математика
Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон
ба номи С. Айни

Нургимов Мансур

Имзои Нургимов Мансур-ро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсуси
Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон
ба номи С. Айни

Назаров Д.

Маълумот барои тамос:

734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 121,
Тел.: (+992)927841895 E-mail:ibrogimov1954@mail.ru